

de forreste, når det gælder om at implementere tankerne fra FN's klimakonvention og Kyoto-protokollen, og med hr. Svend Auken som miljø- og energiminister i 1990'erne lykkedes det Danmark at gå forrest med nedbringelsen af CO₂, og vel at mærke ved en lang række indenlandske initiativer i Danmark. Der blev bl.a. fremmet en række alternative energikilder, først og fremmest vindkraft, som ud over at være CO₂-neutral energiproduktion er blevet en betydelig eksport- og beskæftigelsesmæssig succes for Danmark.

Med dette lovforslag, der har til formål at fremme en reduktion af udledning af CO₂ og andre drivhusgasser på en omkostningseffektiv måde gennem et system af omsættelige kvoter og kreditter, implementerer vi det EU-ændringsdirektiv af kvotedirektivet, der giver medlemslandene mulighed for at sikre, at virksomhederne ud over CO₂-kvoter kan anvende kreditter opnået gennem drivhusgasreducerende projekter i andre lande. Sagt ligeud sikrer forslaget virksomhederne mulighed for selv at vurdere, om det er mere økonomisk hensigtsmæssigt at købe kreditter i udlandet end selv at reducere CO₂-udslippet, og derfor kommer vi ind på det, som Enhedslistens ordfører også nævnte i sit spørgsmål: Kommer vi på denne måde til at motivere virksomhederne til at tænke mere på økonomien end på at reducere CO₂-udslippet?

Man kan sige, at CO₂-udslippet bliver reduceret andre steder, hvilket i og for sig kan være udmærket, al den stund klimaproblemet er et globalt anliggende. Men det må stå klart for os alle, at vor kontrol og føling med andre landes CO₂-reducering aldrig bliver den samme, som hvis vi selv foretager den, og da det tilmed er uklart, hvor loftet for virksomhedernes brug af kreditter købt i udlandet skal ligge – altså hvor stor en del af CO₂-kvoten, der må opfyldes ved køb af kreditter i udlandet – er vi fra Socialdemokratiets side bekymrede for, om Danmark spiller sig nogle kort af hænde, som kunne være gode at have med i spillet om fremtidens klimapolitik.

Regeringens linje har mildt sagt været meget svingende i denne debat. Tidligere miljøminister Hans Christian Schmidt har ligefrem givet udtryk for, at man ikke ønskede noget loft, men i valgkampen var Venstre pludselig helt på linje med Socialdemokratiet og sagde, at størstedelen af initiativerne til CO₂-reducering skulle ske ved indenlandske initiativer. Men i dag hører vi Venstres ordfører vende tilbage til den hårde linje,

hvor man ikke vil lægge noget loft, og derfor er det fra Socialdemokratiets side væsentligt at få tydeliggjort, hvor regeringen forestiller sig, at loftet for anvendelse af kreditter skal ligge, når det – som det fremgår af lovforslaget – skal fastlægges i forbindelse med fastlæggelsen af kvotetildelingen for perioden 2008-2012.

Fra Socialdemokratiets side har vi som bekendt fremsat et forslag til folketingsbeslutning om en ny langsigtet strategi for udbygning af den vedvarende energi i Danmark. Her foreslår vi, at Danmark skal leve op til ånden i Kyotoaftalen ved at indfri 75 pct. af landets reduktionsforpligtelser ved nationale foranstaltninger, og det kan derfor ikke overraske nogen, at det for Socialdemokratiet betyder meget, at niveauet for anvendelse af udenlandske kreditter ikke bliver højere, end at vi stadig kan varetage størstedelen af vores CO₂-reducering ved egne foranstaltninger her i Danmark.

Kl. 18.25

Vi mener, ånden i Kyotoaftalen lægger op til, at kreditter kun skal være et supplement til kvotesystemet, og vi mener, at Danmark i 1990'erne beviste, at vi kunne slå flere fluer med ét smæk og opnå flotte miljø- og energimæssige resultater, samtidig med at vi sikrede os en fantastisk økonomisk og beskæftigelsesmæssig succes i form af viljefast og modig satsning på alternativ energi.

Endelig er vi fra socialdemokratisk side interesseret i at få oplyst, hvorfor det alene er miljøministeren, der skal fastsætte regler m.m. vedrørende tildeling, beholdning, overdragelse og annullering af kvoter og kreditter i forbindelse med CO₂ samt om fastlæggelse af gebyr. Hvorfor kan Energiudvalget og/eller Miljø- og Planlægningsudvalget ikke fortsat være med som beslutningstagere i disse spørgsmål?

Med disse bemærkninger går vi konstruktivt ind i forhandlingerne om dette lovforslag.

Tina Petersen (DF):

Som det fremgår, er lovforslaget en genfremsættelse af L 139, som aldrig nåede til behandling på grund af valget.

Lovforslaget er en eftervirkning af EU's såkaldte link-direktiv, som giver forskellige lande muligheder for at sikre, at virksomheder kan anvende de såkaldte CDM- og JI-kreditter. Dermed overholdes de forpligtelser, som Kyotoaftalen pålægger, deriblandt CO₂-ordningen.

Dansk Folkeparti ser positivt på mulighederne i CDM, altså tilgodehavende på antal CO₂-